

Prologus 6 (prooemium ad Hypotyposin)

Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προστάσσοντος· ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐκ ἠκούσατε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων· καὶ τοῦ ἀποστόλου τῆς σιωπῆς φοβερὸν τὸ κρῖμα δεικνύντος, δι' ὧν φησι πρὸς τοὺς Ἐφεσίων πρεσβυτέρους· διαμαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ· καὶ ἡμῖν δὲ τὸ αὐτὸ ποιεῖν παραγγέλλοντος, ἐν οἷς γράφει· ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ κατὰ πρόσωπον διαμαρτύρασθαι πᾶσι περὶ τῶν τοῦ κυρίου προσταγμάτων οὐκ οἶός τε εἰμί, ἀναγκαῖον ἐνόμισα γράψαι γοῦν πρὸς τὴν πάντων ὑμῶν ἀγάπην ἐν Χριστῷ, καὶ ἑμαυτὸν μὲν τοῦ κρίματος ἐλευθερῶσαι, ὑμᾶς δὲ περὶ τῶν ἐπιβαλλόντων ὑμῖν πληροφορησαί ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα μήτε ὑμεῖς ἐξ ἀγνοίας περιπέσητέ που τῷ κέντρῳ τοῦ θανάτου, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία, ἢ παρέλθητέ τινα ἐντολήν τοῦ θεοῦ, περὶ ἧς γέγραπται ὅτι ἡ ἐντολή αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστὶ, καὶ ἐκπέσητε ταύτης, τοῦ κυρίου λέγοντος· ὁ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται τὴν ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν· μήτε ἡμεῖς ἔνοχοι τοῦ αἵματος τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας τεθανατωμένων διὰ τῆς σιωπῆς εὐρεθῶμεν.

Παραθήσεται δέ μοι τὸ κρῖμα· πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν καὶ τὸν κίνδυνον τῆς τοσαύτης τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ καὶ ἐκάστου πρὸς τὸν ἕτερον διαφωνίας καὶ διαστάσεως· δεύτερον τὰς ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἀποδείξεις περὶ τοῦ πᾶσαν παράβασιν ἐντολῆς θεοῦ σφοδρῶς καὶ φοβερῶς ἐκδικεῖσθαι, ὥστε εἰ καὶ τὰ πλεῖστά τις κατωρθωκέαι δοκεῖ, ὀλίγων δέ που, ἢ καὶ μιᾶς ἡστινοσοῦν ἐντολῆς ἀμελήσει, ἢ τῷ πλημμελήσαντι ἀδιαφόρως ἐφησυχάσει, καὶ μὴ ζῆλον ἀγαθὸν κατὰ τὸ κρῖμα τοῦ θεοῦ ἐπιδειξέαι, ἐπὶ ταύτῃ μόνῃ δίκας ὑπέχει, κἂν ἐξ ἀγνοίας πάθῃ τι τοιοῦτον, οὐδὲ οὕτως ἀτιμώρητος διαφεύγει· μετὰ ταῦτα περιέξει τὴν εὐσεβῆ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, καὶ τοῦ μονο-γενοῦς υἱοῦ αὐτοῦ καὶ θεοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος ὁμολογίαν· ἔπειτα τῶν ὑπὸ τῆς γραφῆς ἡμῖν διεσταλμένων τὴν γνῶσιν ὅσων ἀπέχεσθαι χρή, καὶ περὶ ἃ μάλιστα ἐσπουδακέαι, τοὺς αἰωνίου ζωῆς καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἐφιεμένους, καὶ τὰ ἐκάστου δὲ βαθμοῦ ἢ τάγματος ἐξαίρετα κατ' ἰδίαν ὁμοίως παραθήσεται· ἐπὶ τούτοις οἶονεὶ χαρακτῆρα χριστιανοῦ κεφαλαιώδη καὶ σύντομον, ὅρου τύπον ἐπέχοντα, πειράσεται δοῦναι ἡμῖν ἐκ τῶν ἀγίων γραφῶν ὁ λόγος, καὶ χαρακτῆρα πάλιν παραπλήσιον τῶν προεστῶτων τοῦ λόγου τῆς τοῦ κυρίου διδασκαλίας· ἐν οἷς τό τε ἀπηκριβωμένον καὶ ἄκρως κεκαθαρμένον τῆς πολιτείας διαφανήσεται, καὶ τό, ἴν' οὕτως ὀνομάσω, ἀξίωμα τῶν ἐν ταύτῃ διαπρεπόντων ἐκλάμψει. Τούτοις ἀκολούθως ἐπισυναφθήσεται ἡμῖν ὅσα πρὸς τὴν συνάσκησιν τῆς κατὰ θεὸν ζωῆς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπερωτηθεῖς ἀπεκρινάμην. Ὡν ἀπάντων τὰ ἀντίγραφα διεπεμψάμην πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ἵνα πληρωθῆ ἐν ὑμῖν ἢ δι' ἡμῶν τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημένον, ὅτι ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.